

Tous ensemble? Pas du tout

© PHOTO NEWS

Hans Vandeweghe
Sportjournalist

De eerste tien minuten verliepen goed. Iedereen had oog voor elkaar en voor de bal, ze liepen waar ze moesten lopen en kwamen zelfs een keer aan de overkant in de buurt van De Gea. Er was zo'n moment dat je dacht: en nu de zaak overnemen, die Spanjaarden vastzetten, scoren en afmaken. Precies dan begon het fout te lopen.

Er was die eerste aarzeling, gevolgd door het eerste domme balverlies dat gevaar opleverde. Stilaan werd het hele lichtblauwe blok teruggedrongen en tegen het einde van de eerste helft was de bal exclusief voor de Spanjaarden. Al na een kwartier schoten de eerste hulpeloze blikken over de dug-out richting tribune. De nieuwe papa's zochten naar morele steun bij hun baby's, WAG's, moeders en schoonmoeders. Die waren er op uitdrukkelijk verzoek van de nieuwe baas Roberto Martínez bij gehaald, want dat hoort zo tegenwoordig.

De mannen met oestrogenen zochten ook vertwijfeld naar de geruststellende ogen en bijpassende hoofse knik van psycholoog Jef Brouwers. Die had van de week nog stellig verklaard dat de moderne jonge voetballer in deze harde wereld op zoek gaat naar een houvast aan de huiselijke haard, bij vrouw en kind, en niet langer bij de concubine, nochtans dé garantie op testosteron, het hormoon van de winnaar.

Nog even over die psycholoog bij de Rode Duivels, het is te hopen dat het niet tegenvalt. Jef Brouwers is een vakman, daar niet van, maar hij zat bij de hockeymannen toen die nog geen finales haalden. Ver voor de Spelen van Rio werd hij bedankt, waarna de hockeyers prompt zilver wonnen. Nu zit hij bij de Rode Duivels, waarmee we niets willen suggereren, maar toch.

Bon, alle gekheid... Wie aan die 0-2 tegen Spanje verregaande conclusies verbindt, is niet goed wijs. Ten eerste had je hier te maken met een goed geoliede tegenstander die op Euro 2016 het beste voetbal van alle ploegen bracht, maar door een dom verlies tegen Kroatië geen groepswinnaar werd. In de achtste finales speelden ze tegen die geslepen Italianen ook nog eens hun slechtste wedstrijd van de laatste tien jaar, verloren en zaten daardoor nog een etappe eerder thuis dan de Belgen.

Dat Spanje, voor wie het geen optie was om af te gaan in Brussel, behoort misschien tot de beste drie ploegen van de wereld. Hoewel de Rode Duivels in de FIFA-ranking op twee staan, is dat vooralsnog niet

► **Bonds-coach Roberto Martínez.**

hun echte plek en dat is donderdagavond wel erg duidelijk geworden.

Voor de Rode Duivels was afgaan donderdag ook geen optie, maar het gebeurde wel, en dat is dan toch zorgwekkend. Onze jongens hebben niet het minste besef dat ze door hun flauw Europees kampioenschap het krediet van de natie nog sneller hebben verspeeld dan het ooit is gehypet. En de mentaliteit waar Roberto Martínez zo had op gehamerd, daar was helemaal niets van te merken.

Fluitconcert aan de rust

Er zijn verzachtende omstandigheden, zoals de transferperikelen van een deel van de internationals, de aanpassing aan Martínez en zijn twee anderstalige assistenten, de nieuwe richtlijnen en de ingebouwde reserves bij een oefeninterland. Toen bleek dat de Spanjaarden niet waren gekomen voor een gezapig gelijkspelletje met veel vervangingen maar voor een echte revanchistische pot om de WK-campagne goed in te zetten, kon dit team eens te meer de knop niet omdraaien. Er stonden weer geen leiders op het

veld: veel grote portemonnees, maar weinig grote mullen en geen grote harten.

Tot overmaat van ramp werd het team al bij het rustsignaal uitgefloten en dat moet geleden zijn van de periode-Vandereycken of misschien dat het onder Leekens nog wel eens sporadisch is voorgevallen. De liefde tussen de tribunes en het veld is bekoeld, zoveel is wel duidelijk. Een deel van het publiek is gealiëneerd van het team en dat deel spreekt hoofdzakelijk Frans.

De Rode Duivels beseffen niet dat ze door hun flauw EK het krediet van de natie nog sneller hebben verspeeld dan het ooit is gehypet

Tous Ensemble? Pas du tout. O jazekeer, in Haspengouw zul je nog wel een occasionele Nederlandstalige Wilmots-fan vinden, maar de spandoeken 'Merci Willie pour tout', al of niet met een hartje, waren niet toevallig in het Frans. In bondskringen kon trouwens worden opgevangen dat de toevoeging van Thierry Henry als T3 duidelijk als bijbedoeling heeft de Franstalige achterban te sussen.

Geen overhaaste conclusies, nog geen paniek vooral, maar aan de nieuwe papa's op noppen toch deze raad: dat matchke in Cyprus wordt dinsdag best gewonnen.